

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábr. č. 34
728 81 Ostrava 1

KRAJSKÝ SOUD OSTRAVA	
Došlo:	hod. 730
13. 06. 2017	
Poč. stej.	Doručeno poštou příloh
Hodnota koliků	

ke sp. zn. **32 ICM 3267/2016 / KSOS 25 INS 10525/2016**

K170613-119 POSTOU

Soud: KS Ostrava
Došlo: 13.06.2017 07:30
Pocet stran/přiloh: 9/
Pocet stejnopisu:

V Karviné dne 12. června 2017

Žalobce: Ing. Tomáš Klesňák, nar. 11. července 1969, bytem Dětská 2443/41, 100 00 Praha 10 (dále též jen „Žalobce“)

Žalovaný č. 1: Ing. Lee Louda, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, identifikační číslo: 693 26 681, insolvenční správce dlužníka OKD, a.s., se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná, identifikační číslo: 268 63 154, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. B 2900 (dále též jen „Žalovaný č. 1“)

Právně zast.: JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, ev. číslo ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbpt3u

Žalovaná č. 2: OKD, a.s., společnost se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná, identifikační číslo: 268 63 154, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. B 2900, zast. Mgr. Janem Solichem, předsedou představenstva (dále též jen „Žalovaná č. 2“)

Žaloba o určení pravosti a výše pohledávky
Vyjádření Žalované č. 2

Doporučeně poštou
Bez příloh

OKD, a.s. | Stonavská 2179 | Doly | 735 06 Karviná
Telefon +420 596 261 111 | Fax +420 596 118 844 | E-mail info@okd.cz | www.okd.cz

IČ 26863154 | DIČ CZ26863154 | Bankovní spojení č.ú. 1641387369/0800 | Česká spořitelna, a.s.
Společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Ostravě, oddíl B, vložka 2900

I.**Úvodní ustanovení a sdělení Žalované č. 2**

Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě pouze proti Žalovanému č. 1 žalobu o určení pravosti a výše pohledávky ze dne 9. září 2016 (dále jen „**Žaloba**“), ve které se domáhá určení, že jeho pohledávky přihlášené do insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 pod č. P421 (dále jen „**Pohledávky**“) jsou obě po právu, a to pohledávka 1 ve výši celkem 1.121.214,08 Kč a pohledávka 2 ve výši celkem 2.891.060,40 Kč, a obě pohledávky jako nezajištěné a nevykonatelné.

Dne 3. února 2017 pak Žalobce podal návrh na přistoupení Žalované č. 2 jako dalšího účastníka na straně žalované a současně své vyjádření k podání Žalovaného č. 1 ze dne 11. listopadu 2016 (dále jen „**Vyjádření Žalobce**“). Krajský soud v Ostravě na základě tohoto návrhu Žalobce svým usnesením č. j. 32 ICm 3267/2016-28 / KSOS 25 INS 10525/2016 ze dne 28. března 2017 přibral Žalovanou č. 2 jako dalšího účastníka do řízení.

Krajský soud v Ostravě pak svým usnesením č. j. 32 ICm 3267/2016-31 / KSOS 25 INS 10525/2016 ze dne 22. května 2017 vyzval Žalovanou č. 2, aby se ve lhůtě 20 dnů od doručení tohoto usnesení vyjádřila, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo soudem rozhodnuto bez nařízení jednání, a svým usnesením č. j. 32 ICm 3267/2016-32 / KSOS 25 INS 10525/2016 ze dne 22. května 2017 vyzval Žalovanou č. 2, aby se ve lhůtě 20 dnů od doručení tohoto usnesení vyjádřila k Žalobě s tím, že ve vyjádření je povinna zejména uvést, zda nárok uplatněný v Žalobě uznává, popřípadě v jakém rozsahu, vylíčit rozhodné skutečnosti ve věci a označit důkazy k prokázání tvrzených skutečností a k vyjádření připojila listiny, na něž se vyjádření odvolává.

Žalovaná č. 2 tímto Krajskému soudu v Ostravě v jím stanovené lhůtě níže předkládá svoje vyjádření k Žalobě s tím, že **nárok Žalobce uplatněný v Žalobě neuznává, a to ani zčásti, a současně sděluje, že souhlasí s tím, aby ve věci bylo soudem rozhodnuto bez nařízení jednání.**

II.**Opožděnost Žaloby vůči Žalované č. 2
z důvodu nastalých účinků popření Pohledávek**

Dne 3. května 2016 bylo vyhláškou Krajského soudu v Ostravě zahájeno insolvenční řízení ve věci úpadku Žalované č. 2 pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 (dále jen „**Insolvenční řízení**“). Dne 9. května 2016 byl zjištěn úpadek Žalované č. 2 a Žalovaný č. 1 byl ustanoven insolvenčním správcem v předmětném Insolvenčním řízení. Dne 12. srpna 2016 insolvenční soud svým usnesením povolil reorganizaci Žalované č. 2 a účinky povolení reorganizace nastaly dne 12. srpna 2016 okamžikem zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku.

V rámci Insolvenčního řízení Žalobce přihlásil své Pohledávky v celkové výši 4.012.274,48 Kč, které jsou evidovány pod číslem P421, a to pohledávku ve výši 1.121.214,08 Kč, sestávající z částky jistiny ve výši 589.087,00 Kč a z úroku z prodlení ve výši 532.126,18 Kč (dále jen „**Dílčí pohledávka č. 1**“) a pohledávku ve výši 2.891.060,40 Kč, sestávající z částky jistiny ve výši 1.522.944,00 Kč a z úroku z prodlení ve výši 1.368.116,40 Kč (dále jen „**Dílčí pohledávka č. 2**“), obě jako pohledávky nevykonatelné a nezajištěné.

Dílčí pohledávka č. 1 byla v rámci přezkumného jednání dne 10. srpna 2016 popřena co do pravosti a co do výše 1.120.214,08 Kč jak Žalovaným č. 1 (insolvenčním správcem), tak Žalovanou č. 2 (dlužníkem), a to v naprosto stejném rozsahu a ze stejných důvodů. Jako důvod popření Dílčí pohledávky č. 1 Žalovaný č. 1 i Žalovaná č. 2 uvedli, že Dílčí pohledávku č. 1 popírají co do pravosti z toho důvodu, že údajný nárok dle § 183k zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, rovnající se rozdílu mezi zaplaceným protiplněním a přiměřeným protiplněním je nedůvodný, nevznikl, přičemž pro případ, že by bylo prokázáno, že nárok vznikl (což insolvenční správce i dlužník odmítají), popírají pohledávku rovněž co do výše s tím, že správná výše pohledávky činí 1.000 Kč.

Dílčí pohledávka č. 2 byla v rámci přezkumného jednání dne 10. srpna 2016 popřena co do pravosti a co do výše 2.890.060,40 Kč jak Žalovaným č. 1 (insolvenčním správcem), tak Žalovanou č. 2 (dlužníkem), a to v naprosto stejném rozsahu a ze stejných důvodů. Jako důvod popření Dílčí pohledávky č. 2 Žalovaný č. 1 i Žalovaná č. 2 uvedli, že Dílčí pohledávku č. 2 popírají co do pravosti z toho důvodu, že údajný nárok dle § 183k zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, rovnající se rozdílu mezi zaplaceným protiplněním a přiměřeným protiplněním je nedůvodný, nevznikl, přičemž pro případ, že by bylo prokázáno, že nárok vznikl (což insolvenční správce i dlužník odmítají), popírají pohledávku rovněž co do výše s tím, že správná výše pohledávky činí 1.000 Kč.

V souladu s § 197 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“) Žalovaný č. 1 doručil dne 19. srpna 2016 Žalobci oznámení o výsledku přezkumného jednání a vyrozmění dle ustanovení § 197 odst. 2 insolvenčního zákona datované 16. srpna 2016, kterým ho písemně vyrozměl o popření Pohledávek, jak Žalovaným č. 1, tak Žalovanou č. 2 a poučil Žalobce, že může u insolvenčního soudu podat žalobu na určení Pohledávek, a to jak proti insolvenčnímu správci (Žalovanému č. 1), tak dlužníku (Žalované č. 2).

V návaznosti na popření Pohledávek Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě Žalobu ze dne 9. září 2016, která přestože Pohledávky byly popřeny, jak insolvenčním správcem (Žalovaným č. 1), tak dlužníkem (Žalovanou č. 2), směřovala pouze proti Žalovanému č. 1 (insolvenčnímu správci).

Až 3. února 2017 a po vyjádření Žalovaného č. 1 ze dne 11. listopadu 2016, ve které Žalovaný č. 1 navrhl zamítnutí Žaloby právě s ohledem na vady Žaloby směřující jen proti Žalovanému č. 1, Žalobce podal návrh na přistoupení Žalované č. 2 do řízení jako dalšího účastníka na straně žalované. Krajský soud v Ostravě na základě tohoto návrhu pak přibral Žalovanou č. 2 jako dalšího účastníka do řízení.

Důkaz:

- listiny a rozhodnutí obsažená v insolvenčním spisu Krajského soudu v Ostravě vedeném pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016
- oznámení o výsledku přezkumného jednání a vyrozmění dle ustanovení § 197 odst. 2 insolvenčního zákona ze dne 16. srpna 2016 spolu s dodejkou (založeno v soudním spise)
- návrh žalobce na přistoupení dalšího účastníka na straně žalované ze dne 3. února 2017 (založen v soudním spise)

Dle § 336 odst. 1 IZ, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek v reorganizaci obdobně § 190 až § 202 IZ. Popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci tytéž účinky jako popření insolvenčním správcem a pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku při přezkumném jednání, které se konalo dříve, než nastaly

účinky povolení reorganizace, nastávají účinky tohoto popření v reorganizaci dnem, kdy nastaly účinky povolení reorganizace a tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníkovi (§ 336 odst. 2 IZ).

Dle § 198 odst. 1 IZ věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo na žalobu na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání, avšak tato lhůta neskončí dříve než uplynutím 15 dnů od doručení vyrozumění podle § 197 odst. 2 IZ. Žalobu podávají vždy proti insolvenčnímu správci. Nedoje-li žaloba ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží a pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření.

Popře-li nevykonatelnou pohledávku jak insolvenční správce, tak dlužník v reorganizaci, musí být žaloba o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky podána (v rozsahu dotčeného popěrným úkonem toho kterého z nich) proti oběma popírajícím (proti insolvenčnímu správci i proti dlužníkovi). Nepodá-li věřitel nevykonatelné pohledávky popřené insolvenčním správcem a dlužníkem v reorganizaci včas žalobu o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky vůči některému z popírajících (tj. vůči insolvenčnímu správci nebo vůči dlužníkovi), pak v rozsahu popření pohledávky tím z popírajících, vůči kterému věřitel žalobu nepodal, nastávají i v reorganizaci účinky uvedené v § 198 odst. 1 větě třetí IZ a včasnou žalobu podanou přihlášeným věřitelem ve stejném rozsahu vůči druhému popírajícímu insolvenční soud zamítne (Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 ICdo 24/2013 ze dne 23. července 2015, jehož závěry jsou uplatnitelné rovněž v poměrech reorganizace; Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 5. října 2015, č. j. 104 VSPH 536/2015-94).

V daném případě došlo k popření pravosti nezajištěných a nevykonatelných Pohledávek jak Žalovaným č. 1 (insolvenčním správcem), tak Žalovanou č. 2 (dlužníkem), a to oběma ve stejném rozsahu. Protože se přezkumné jednání konalo dříve (10. srpna 2016) než nastaly účinky povolení reorganizace (12. srpna 2016), účinky popěrného úkonu Žalované č. 2 nastaly dle § 336 odst. 2 IZ dne 12. srpna 2016 a tento den byl rozhodný pro začátek běhu 30 denní lhůty (§ 198 odst. 1 IZ), a tato lhůta tak dle názoru Žalované č. 2 skončila dne 12. září 2016 (vyrozumění Žalovaného č. 1 dle § 197 odst. 2 IZ bylo Žalobci doručeno 19. srpna 2016 a 15ti denní lhůta dle § 198 odst. 1 IZ tak uplynula již 5. září 2016). Žalobce však navrhl přistoupení Žalované č. 2 jako dalšího účastníka řízení na straně žalované až svým podáním ze dne 3. února 2017, tj. dávno po uplynutí lhůty k podání incidenční žaloby proti Žalované č. 2 (dlužníkovi).

Žalobce tak Žalobu proti Žalované č. 2 (dlužníkovi) nepodal včas. Vzhledem k tomu, že marně uplynula lhůta k podání incidenční žaloby vůči Žalované č. 2 (dlužníkovi), nastaly marným uplynutím této lhůty účinky uvedené v § 198 odst. 1 větě třetí IZ a k Pohledávkám tak není možné v Insolvenčním řízení přihlížet (Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 5. října 2015, č. j. 104 VSPH 536/2015-94). Následné přistoupení Žalované č. 2 do řízení pak nemohlo zhojit propadnou hmotněprávní lhůtu k podání Žaloby proti Žalované č. 2 (popírajícímu dlužníkovi) uvedenou v § 198 odst. 1 IZ (ve spojení s § 336 odst. 1 a 2 IZ) a ani nemohlo jakkoli změnit již nastalé účinky popření Pohledávek Žalobce ze strany Žalované č. 2 (dlužníka) dle § 198 odst. 1 věty třetí IZ, tj. že k Pohledávkám (popřeným co do pravosti) se nepřihlíží. Žalobce tak v době podání návrhu na připuštění Žalované č. 2 jako dalšího účastníka na straně žalované již neměl a nadále nemá žádnou pohledávku, jejíž pravost a výši by soud mohl v tomto řízení řešit a Žalobce obhájit.

S ohledem na výše uvedené Žalovaná č. 2 navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě Žalobu na určení pravosti a výše pohledávek přihlášených Žalobcem do insolvenčního řízení dlužníka OKD, a.s., vedeného u téhož soudu pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 a vedených pod č. P421, odmítl pro opožděnost nebo zamítl z důvodu nedostatku pasivní věcné legitimace.

III.

Vyrozumění dle § 197 odst. 2 IZ

Žalovaná č. 2 nesouhlasí s názorem Žalobce uvedeným ve Vyjádření Žalobce, že příslušná ustanovení IZ jasně říkají, že každému věřiteli, který se nezúčastní přezkumného jednání (jako Žalobce v tomto případě) se má dostat vyrozumění od osoby popírající přihlášenou pohledávku a teprve v návaznosti na toto vyrozumění běží lhůta k podání žaloby a že v souladu s přiměřeným použitím § 198 odst. 1 IZ (jak vyžaduje ust. § 336 odst. 1 IZ) by měl být postup takový, že dlužník v reorganizaci (Žalovaná č. 2) by měl sám poslat separátně takové vyrozumění všem věřitelům, jejichž nevykonatelné pohledávky popřel a kteří se nezúčastnili přezkumného jednání a že pokud od Žalované č. 2 (dlužníka) dosud takové vyrozumění neobdržel, nemohla mu uplynout lhůta 15 dní od doručení takového vyrozumění pro podání žaloby proti dlužníku, tj. Žalované č. 2.

Dle názoru Žalované č. 2 Žalobce nesprávně nad rámec zákonného ustanovení rozšiřuje okruh osob, které jsou povinny splnit poučovací povinnost dle § 197 odst. 2 IZ. Jedinou osobu, která má dle IZ povinnost i oprávnění zaslat písemné vyrozumění o popření pohledávky s potřebným poučením, je insolvenční správce (tj. v daném případě Žalovaný č. 1). Tomuto výkladu svědčí i rozhodnutí odvolacích soudů v řadě insolvenčních řízeních (např. Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 3. listopadu 2015, č. j. 101 VSPH 467/2015-87; Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. dubna 2011, č. j. 13 VSOL 12/2011-26; Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. května 2013, č. j. 3 VSPH 1616/2012-P4-9). Ke stejnému závěru došel i Nejvyšší soud České republiky při posuzování účinků popření ze strany dlužníka a insolvenčního správce v oddlužení (Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 29 Cdo 24/2013), jehož závěry jsou uplatnitelné rovněž v poměrech reorganizace, když lze konstatovat, že úprava odkazu v § 410 na ustanovení § 197 IZ je zcela totožná jako úprava odkazu u reorganizace v § 336 IZ.

Tento závěr potvrzuje i názor zastávaný v odborné a komentářové literatuře, že insolvenční správce je povinen písemně vyrozumět věřitele, který se nezúčastnil přezkumného jednání, i v případě, že pohledávka věřitele byla popřena pouze dlužníkem (viz např. Kozák, J.; Budín, P.; Dadam, A.; Pacht, L. Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení. Komentář. 2 vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2013, s. 487).

Dle názoru Žalované č. 2 tak dlužník v reorganizaci nemá povinnost (ale ani oprávnění) vyrozumívat věřitele, jejichž pohledávky v rámci přezkumného jednání popřel, když tato povinnost je zákonem uložena jenom insolvenčnímu správci.

V daném případě dle názoru Žalované č. 2 písemné vyrozumění insolvenčního správce (Žalovaného č. 1) dle § 197 odst. 2 IZ datované 16. srpna 2016 bylo Žalobci doručeno (dne 19. srpna 2016), obsahovalo všechny náležitosti dle IZ a § 13 vyhlášky č. 311/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a Žalobce byl výslovně poučen, že Pohledávky byly popřeny i dlužníkem (Žalovanou č. 2), jakož i o lhůtě pro podání žaloby a nutnosti podat žalobu jak proti Žalovanému č. 1 (insolvenčnímu správci), tak Žalované č. 2 (dlužníku).

Důkaz:

- oznámení o výsledku přezkumného jednání a vyrozumění dle ustanovení § 197 odst. 2 insolvenčního zákona ze dne 16. srpna 2016 spolu s dodejkou (založeno v soudním spise)

IV.**Neexistence Dílčí pohledávky č. 1 a nedostatek pasivní legitimace na straně Žalované č. 2**

Přestože se Žalovaná č. 2 domnívá, že soud by měl Žalobu odmítnout nebo zamítnout z důvodů uvedených v části II. výše, ve vztahu k Žalobě dále uvádí, že Žalobce nijak nedoložil existenci Dílčí pohledávky č. 1 a z tvrzení uvedených v Žalobě a přihlášce Pohledávek ani z dokumentů, které k přihlášce Pohledávek doložil nebo na které odkazuje v Žalobě, existence Pohledávky nevyplývá.

Žalobce v přihlášce Pohledávek uvedl, že Dílčí pohledávka č. 1 je podmíněná, a to zrušením usnesení Vrchního soudu v Olomouci z 24. května 2012, č. j. 8 Cmo 145/2009-914. K tomu Žalovaná č. 2 uvádí, že ani pokud by ke zrušení uvedeného usnesení Vrchního soudu v Olomouci došlo, neznamenalo by to bez dalšího potvrzení, že Dílčí pohledávka č. 2 existuje a zrušení tohoto usnesení tak nemůže být a není podmínkou existence Pohledávky.

Ze samotné Žaloby a přihlášky Pohledávek pak dle názoru Žalované zjevně vyplývá, že i pokud by Dílčí pohledávka č. 1 existovala (tento názor však Žalovaná č. 2 nezastává), tak by osobou povinnou k úhradě Dílčí pohledávky č. 1 nebyla Žalovaná č. 2.

Žalobce do insolvenčního řízení přihlásil Dílčí pohledávku č. 1 v celkové výši 1.121.214,08 Kč sestávající se z částky jistiny ve výši 589.087,90 Kč a z úroku z prodlení ve výši 532.126,18 Kč.

Žalobce v Žalobě uvádí, že na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady společnosti OKD, a.s., člen koncernu KARBON INVEST, a.s., IČO: 000 02 593 (dále jen „**Původní OKD**“) konané dne 25. července 2005 došlo k realizaci práva výkupu účastnických cenných papírů dle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v příslušném znění, ze strany společnosti KARBON INVEST, a.s., IČO: 256 91 431 (dále jen „**KI**“), jakožto hlavního akcionáře Původní OKD (dále jen „**Vytěsnění menšinových akcionářů Původní OKD**“).

Jistina Dílčí pohledávky č. 1 ve výši 589.087,90 Kč Kč pak má dle Žalobce představovat jeho nárok jako bývalého menšinového akcionáře Původní OKD na doplacení přiměřeného protiplnění za 515 kusů akcií Původní OKD, které v důsledku Vytěsnění menšinových akcionářů Původní OKD přešly ze Žalobce na společnost KI, jakožto hlavního akcionáře Původní OKD, tj. rozdíl mezi skutečně zaplaceným protiplněním ve výši 1.010,- Kč za jednu akcii Původní OKD a dle názoru Žalobce přiměřeného protiplnění ve výši 2.153,86 Kč za jednu akcii Původní OKD.

Žalobce pak dále v Žalobě uvádí, že Žalovaná č. 2 se stala namísto Původní OKD dlužníkem z Dílčí pohledávky č. 1 v důsledku rozdělení Původní OKD a přechodu části jejího jmění na Žalovanou č. 2 dle příslušného projektu rozdělení a smlouvy o rozdělení ze dne 22. května 2006 s tím, že odkazuje na článek 7.7.4. písm (i) tohoto projektu rozdělení, dle kterého na Žalovanou č. 2 měla přejít práva a povinnosti Původní OKD vůči bývalým akcionářům či společníkům jakékoli zaniklé společnosti, jejímž právním nástupcem se stala Původní OKD, jakož i práva a povinnosti vůči bývalým akcionářům či

společníkům takovýchto zaniklých společností či jiných společností ovládaných Původní OKD související s plněním zákonných povinností Původní OKD či společnosti, jejímž právním nástupcem se Původní OKD stala, plynoucích z ovládnutí takové společnosti či z přechodu práv ke všem majetkovým podílům na takové společnosti, a to taková práva a povinnosti, která byla způsobilá přechodu v rámci rozdělení Původní OKD.

Povinnost poskytnout přiměřené protiplnění menšinovým akcionářům, jejichž akcie v důsledku realizace práva výkupu účastnických cenných papírů dle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v příslušném znění, měl vždy pouze hlavní akcionář, na kterého vlastnické právo k těmto akciím přecházelo (který akcie od ostatních akcionářů vykupoval) a nikoli sama společnost, o jejíž akcie se jednalo. V případě Vytěsnění menšinových akcionářů Původní OKD tak vznikla povinnost poskytnout přiměřené protiplnění menšinovým akcionářům, jejichž akcie byly vykoupěny, hlavnímu akcionáři Původní OKD, tj. společnosti KI a nikoli Původní OKD samotné. Žalovaná č. 2 není právním nástupcem společnosti KI a ani Žalobce nic takového ve své Žalobě netvrdí a nedokládá. Žalobce nikde v Žalobě ani v přihlášce Pohledávek neuvádí, proč se domnívá, že osobou povinnou poskytnout přiměřené protiplnění v rámci Vytěsnění menšinových akcionářů Původní OKD by neměla být společnost KI, jakožto hlavní akcionář Původní OKD (resp. její právní nástupce), ale sama Původní OKD.

Tvrzení Žalobce, že Žalovaná č. 2 je dlužník z Dílčí pohledávky č. 1, jakožto právní nástupce Původní OKD je pak bezpředmětné, když sama Původní OKD nemohla být dlužníkem z Dílčí pohledávky č. 1 (i kdyby Dílčí pohledávka č. 1 existovala).

Pro úplnost Žalovaná č. 2 uvádí, že i odkaz na článek 7.7.4. písm (i) projektu rozdělení Původní OKD, na základě kterého se měla Žalovaná č. 2 stát právním nástupcem Původní OKD ve vztahu k Dílčí pohledávce č. 1, je nesprávný a pro danou věc naprosto nerelevantní. Z textu příslušného ustanovení projektu rozdělení je zcela zjevné, že toto ustanovení se nijak nevztahuje na práva a povinnosti samotných akcionářů a společníků Původní OKD, ale na práva a povinnosti Původní OKD vůči bývalým akcionářům či společníkům jakékoli zaniklé společnosti, jejímž právním nástupcem se stala Původní OKD či které ovládala Původní OKD, a to taková práva a povinnosti, která byla způsobilá přechodu v rámci rozdělení Původní OKD.

Ze samotného textu příslušného ustanovení projektu rozdělení Původní OKD je tedy zjevné, že se na jeho základě Žalovaná č. 2 nemohla stát právním nástupcem Původní OKD ve vztahu k právům a povinnosti samotných bývalých akcionářů Původní OKD a již vůbec ne ve vztahu k pohledávkám, které tito bývalí akcionáři Původní OKD případně měli za třetí osobou (společností KI jako hlavním akcionářem Původní OKD, resp. jejím právním nástupcem).

Důkaz:

- Přihláška pohledávek č. P421 a její přílohy (součást insolvenčního spisu Krajského soudu v Ostravě vedeného pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016)
- Žaloba o určení pravosti a výše pohledávky ze dne 9. září 2016 (založena v soudním spisu)

Pro případ, že Krajský soud v Ostravě neshledá důvody uvedené v části II. výše jako dostatečné pro odmítnutí nebo zamítnutí Žaloby dovoluje si Žalovaná č. 2 Krajský soud v Ostravě požádat o prodloužení lhůty stanovené k jejímu vyjádření o dalších nejméně 20 dnů tak, aby mohla shromáždit veškeré relevantní informace a příslušné listiny k této otázce a tyto soudu předložit.

V.**Neexistence Dílčí pohledávky č. 2 a nedostatek pasivní legitimace na straně Žalované č. 2**

Přestože se Žalovaná č. 2 domnívá, že soud by měl Žalobu odmítnout nebo zamítnout z důvodů uvedených v části II. výše, ve vztahu k Žalobě dále uvádí, že Žalobce nedoložil existenci Dílčí pohledávky č. 2.

Žalobce do insolvenčního řízení přihlásil Dílčí pohledávku č. 2 v celkové výši 2.891.060,40 Kč sestávající se z částky jistiny ve výši 1.522.944,00 Kč a z úroku z prodlení ve výši 1.368.116,40 Kč.

Žalobce v Žalobě uvádí, že na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady společnosti Českomoravské doly, a.s., člen koncernu KARBON INVEST, a.s., IČO: 463 56 215 (dále jen „ČMD“) konané dne 5. srpna 2005 došlo k realizaci práva výkupu účastnických cenných papírů dle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v příslušném znění, ze strany společnosti K. O. P., a.s., IČO: 639 99 129 (dále jen „KOP“), jakožto hlavního akcionáře společnosti ČMD (dále jen „**Vytěsnění menšinových akcionářů ČMD**“).

Jistina Dílčí pohledávky č. 2 ve výši 1.522.944,00 Kč pak má dle Žalobce představovat jeho nárok jako bývalého menšinového akcionáře společnosti ČMD na doplacení přiměřeného protiplnění za 1.983 kusů akcií společnosti ČMD, které v důsledku Vytěsnění menšinových akcionářů ČMD ze Žalobce přešly na společnost KOP, jakožto hlavního akcionáře společnosti ČMD, tj. rozdíl mezi skutečně zaplaceným protiplněním ve výši 1.145,00 Kč za jednu akcii společnosti ČMD a dle názoru Žalobce přiměřeného protiplnění ve výši 1.913,00 Kč za jednu akcii společnosti ČMD. Žalobce pak dále v Žalobě konstatuje, že řízení o přezkumu přiměřenosti protiplnění poskytnutého za akcie ČMD vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 Cm 138/2005, nebylo dosud skončeno a že on sám není účastníkem tohoto řízení.

V tomto ohledu Žalovaná potvrzuje, že soudní řízení vedené u Městského soudu pod sp. zn. 138/2005 nebylo dosud pravomocně skončeno. Nicméně v dané věci existuje usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. září 2008, č. j. 42 Cm 75/2005-535, které dle názoru Žalované č. 2 představuje překážku věci rozsouzené.

Dle ustanovení § 183k zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v příslušném znění, je podmínkou pro možnost uplatnění Pohledávky pravomocné soudní rozhodnutí, kterým by bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění. Takové pravomocné soudní rozhodnutí však neexistuje a Dílčí pohledávka č. 2 Žalobce tak nemohla být uplatněna.

Pro případ, že Krajský soud v Ostravě neshledá důvody uvedené v části II. výše jako dostatečné pro odmítnutí nebo zamítnutí Žaloby dovoluje si Žalovaná č. 2 Krajský soud v Ostravě požádat o prodloužení lhůty stanovené k jejímu vyjádření o dalších nejméně 20 dnů tak, aby mohla shromáždit veškeré relevantní informace a příslušné listiny k této otázce a tyto soudu předložit.

Důkaz:

- Přihláška pohledávek č. P421 a její přílohy (součást insolvenčního spisu Krajského soudu v Ostravě vedeného pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016)
- Žaloba o určení pravosti a výše pohledávky ze dne 9. září 2016 (založena v soudním spisu)

- listiny a rozhodnutí obsažená ve spise Městského soudu v Praze sp. zn. 15 Cm 138/2005
- listiny a rozhodnutí obsažená ve spise Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 42 Cm 75/2005

OKD, a.s.

Mgr. Jan Solich, předseda představenstva

